

Messia consuetudinem, (vide pag. 26.) Piscator in specie intellectum hoc vult de expectatione consolationis in monte oliveti, ubi anima Christi ad mortem contristata; Maub. XXVI, 36.

וְיִתְקַלֵּת וְיִקְרָב אֵלֶיךָ אֱלֹהִים (scilicet aurēm suā, ex Psal. XVII, 6. & XXXI, 3. **תְּפַרְתָּךְ אֲלֵיכֶם אָזְנָךְ**) inclina ad me aurem tuam; h.e. prompte auscultando petitionem meam exaudivit, vel exaudire solet. Phraſi enim hac describitur gestus arrigentium aures, quando exactius cognoscere desiderant vocem iubmissus loquentis, ne de eādem aliquid fortè prætermittant: quod competere, imprimis folet magistratibus, in sede elationi constitutis, ubi gemebundam exilemque supplicantis vocem non satis possunt capere; tunc namque & caput, & aures & corpus proprius solent eidem advertere, verbaque ejus singula curiosè veluti imbibere. Similia omissi accusativi exempla deprehendere licet Psalm. XVIII, 17. extendit, scilicet manū suā: Psalm. III, 7. posuerant, scilicet aciem vel castra: Cobel. VI, 3. genuerunt cēntū videlicet natos: Psalm. X, 1. occulas, scilicet oculos tuos: Cobel. VII, 15. prolongans, scilicet dies. Ita supplet etiam (aurem suam) Vatablus, Piscator, &c. LXX: **καὶ προστένχεις**. Vulgatus: **et intendit** mibi. Lutherus reciprocē: ne geter sich: quomodo etiam Coccejus: *inclinavit se*. Campenfis: *donec præberet se mihi*. Belgæ: *hy heeft sich tot my gheneight*. Verbum **תְּפַרְתָּךְ** significat, situm priorem mutare, fere, vel aliud quid, *aliò vertere*; declinando v. g. à viā, Genes. XXXVIII, 16. de Judā, ad Thamarem deflectente; Num. XXII, 23. 33. de asinā Bileami: Psalm. LXXIII, 2. declinarunt pedes mei: &c.) extendendo tentorium, (Genes. XXXIII, 19. XII, 8. XXVI, 25. &c.) expandendo manū, (Exod. VIII, 2. 13. X, 22. &c.) inclinando cor, Jud. IX, 3. Psalm. CXIX, 112: cœlum ipsum (& descendere). Sam. XXII, 10. Psalm. XVIII, 10.) item inclinare semetipsum, Jud. XVI, 30. **תְּפַרְתָּךְ** inclinavit se Simson fortiter, & cecidit domus. Quare & h. l. supplendus erit, uti diximus, accusatus ex locis parallelis: velsi strictè literam quis urgeat, ex Jud. XVI, 30. reciprocum poterimus retinere significatum: *inclinavit Deus semetipsum*, *et regnorum audītus* videlicet me supplicantē auditurus, atque sic Aben Ezra.

וְיִשְׁמַע וְיִשְׁמַר וְיִשְׁמַר וְיִשְׁמַר (scilicet audire: mente scilicet benignā manuque subveniente; h. e. exaudivit. Simplex *audire pro compositō*, *Exaudire*, ceu sapientius notatum.

וְיִשְׁמַר vociferationem meam: ex anxiō videlicet summèque preſo pectore profectam. **וְיִשְׁמַר** namque, unde nomen hoc **וְיִשְׁמַר** descendit, significat, *vociferari anxiè*: vide Psalm. XXXIV, 16. & XVIII, 7.

EXPLICATIO VERSUS III.

וְיִעַלְנֵנִי adscendere me fecit veleduxit: h.e. miram' potentemque mihi in extremis angustiis constituto misit opem, non aliter, ac si è profundo puto, ubi cœnum magis magisque me subfidentem fundoque omni carentem operiebat, & jamjam mortem mihi minabatur miserrimam, imò ubi nullus etiam me vociferantem audiebat, audiensve subvenire poterat, nec unquam extraxisset.

מִבּוֹר è lacu vel foveā: nomen hoc generatim designat voraginem vel capacitatem aliquam

A inferiorem; in specie vero accipitur pro cisternā effossā, vel ruri, vel domi, ad colligendas eo aquas pluviales, Genes. XXXVII, 22. Exod. XXI, 33. item pro foveā ad id paratā, ut inibi capiantur ferre, 2. Sam. XXIII, 20. (leo in medio בָּאָר die nivali.) Psalm. VII, 16, foveam fodit: sic alibi pro puteō, è quō aqua extrahitur fistulā, Cobel. XII, 6. & pro carcere subterraneō, Jes. XXIV, 22. Jerem. XXXVIII, 6. Hinc non raro etiam metaphoricè xternos damnatorum designat carceres, aut etiam mortuorum mansiones vel sepulchra; (ceu in phraſi descendere in foveam, de quā Psalm. XXVIII, 1. (confer Psalm. LXXXVIII, 7. XXX, 7. Jes. XIV, 19. Quare & h. l. indicabitur extrema calamitas, mortisque præsens periculum, ubi undique gravissima aliquem circumvallant urgentque incommoda, ex quibus, quoquō se verat, nullum appetet effugiendi vestigium; haut aliter atque feris in foveam illapsis folet accidere, quibus omni horā metuenda est venatoris manus, vide sis B. Dorschei t. t. theol. Zach. p. 86. item Prov. I, 12. V, 15.

וְיִנְשַׁׁח tumultus: intelliguntur hīc (interprete Dorschæ p. 1. theol. Zach. pag. 131. & 189.) omnes illæ poenæ, quas Christus nostri loco & ad expiandum genus humanum toleravit, inter quas etiam poenæ infernales & mortis spiritualis horrendi aculei &c. ubi strepitus iræ divinæ, horror sententiæ maledictoriæ, miseria imminentium tormentorum, calamitas deficientis solatii, tumultus insultantium malignorum spirituum, hæc ibi. Nomen hoc (à **וְיִנְשַׁׁח** vastari, tumultuari,) designat clangorem, tumultus graves concitantem, v. g. qualis est Dei, judicium suum promulgantis Jerem. XXV, 31. Jes. LXVI, 6. qualis exultantium Jes. XXIV, 8. fluctuum maris strepentium, Psal. LXV, 8. Jes. XVII, 12. 13. hostium tumultuantium, Psalm. LXXIV, 23. ne obliiscaris vocis hostium tuorum, **וְיִנְשַׁׁח** insurgentium contra te. Sic de strepitu gentium multarum. Jes. XIII, 4. V, 14. nec non de tumultu vel devastatione ex tumultu subortā, Hos. X, 14. consurget **וְיִנְשַׁׁח** in populis tuis, & omnes munitiones tuæ vastabuntur: Amos. II, 2. mittam ignem in Moab, devorabitque &c. & morietur Moab **וְיִנְשַׁׁח** confer Jerem. LI, 55. Jes. XXV, 5. Quæ posterior acceptio convenientior etiam nostro est textui, cum sermo sit de tali lacu, ubi mera ac stupenda vastitas, miseria cunctarumque rerum egestas, imò tumultuosus etiam plurimorum illuc conjectorum strepitus, vociferationes, ululatus. Hinc Münsterus reddit: è stupendo: (lacu.) Vatablus: è cisternā per strepente, & in schol. in quam aquæ decidunt magnō cum impetu: aut de puteō, in quō aquæ nimiā agitatione per strepabant, & sonitum edebant. Lutherus olim: Grube des Brausens/ postea: grausamen Grube. Piscator: aus der brausenden oder rauschenden Grube. Illustrari hoc poterit ex historiā hydrophyliorum, quorum Kircherus meminit t. 1. mundi subt. f. 234. v. g. in Nicaroguā Americæ provinciā, ubi ad ingentem lacum crypta est vastissima, intra cuius recessus intimos penetrantes barbari, vastissimum lacum instar maris sine termino reperiri afferunt, in eōque tam horrendas aquarum catadupas tamque formidabilem sonum percipi, ut nisi statim pedem referant, sonitu obsurdeſcant. Idem testatur Olaus M. de cavernosis Borniæ littoribus: & de ingente cryptâ ad lacum Fuci-